

[Ole Bjørn Kraft.]

punkter, jeg har fremført med Hensyn til Nødvendigheden af en dansk Oplysnings-tjeneste i Sydamerika, har Erhvervslivets allerstørste Interesse. Den Kendsgerning, at man paa et Stipendium i et halvt Aars Tid har haft en ung Journalist som Presse-attaché i Argentina, mener Udenrigsministeren naturligvis heller ikke løser det Problem, der her foreligger.

I den Resolution, jeg omtalte, blev der stillet Forslag om Oprettelse af et Fællesraad, som skulde omfatte baade Repræsentanter for de Organisationer, der var interesserede, og for Rigsdagen. Jeg ved ikke, om det er et Forslag, som Udenrigsministeren kan tiltræde, men jeg henstiller meget indtrængende, at han overvejer, hvorledes vi kan faa denne Sag virkelig belyst og gennemdrøftet og faa et Initiativ sat i Gang.

Jeg tror ikke, den højtærede Udenrigsminister vil møde Modstand hos Statsministeren, thi Statsministeren deltog i den Diskussion, som gik forud for denne Resolutions Vedtagelse, og der udtalte den højtærede Statsminister, at han var helt enig i de fremsatte Synspunkter, og at der nu burde sættes ind med fuld Kraft, selv om det vilde koste mange Penge. Jeg var paa det Tidspunkt ganske enig med den højtærede Statsminister, og jeg haaber derfor, at vi nu kan naa til et Resultat paa dette Omraade.

Udenrigsministeren (Gustav Rasmussen): Jeg deler i det store og hele de Betragtninger, som det ærede Medlem nu fremsatte, og vilde ogsaa for mit Vedkommende ønske, der var Mulighed for at føre dem ud i Livet. Imidlertid maa man ogsaa tænke paa, hvor Pengene skal komme fra, og jeg er ikke fuldt saa tillidsfuld, som jeg forstaaer det ærede Medlem maaske er i Henseende til Bevillingsmyndighedernes Lyst til at aabne for Kassen i helt saa stor Udstrækning, som det ærede Medlem ønsker.

Men som sagt, jeg er ikke fremmed og endnu mindre fjendtlig over for disse Tanker, og vi vil stadig være opmærksomme paa Spørgsmaalet og se, om vi kan forelægge konkrete Forslag for at imødekomme de Ønsker og Tanker, det ærede Medlem har.

Hermed sluttede Spørgsmaalet, og Spørgetiden var dermed til Ende.

Formanden: De under Punkterne 2, 4, 6, 7, 8 og 10 paa Dagsordenen opførte Sager kan kun med Tingets Samtykke be-

handles i dette Møde, men hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Man gik da til:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 127 af 28. April 1916 om Folketingsvalg paa Færøerne.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3377; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 778).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Hoiger Eriksen: Mit Parti er enig med den højtærede Statsminister i, at det er af Betydning, at den Udvidelse af Færingernes Representation i Folketinget, der er lovet dem, gennemføres allerede nu. Derfor kan vi tiltræde det foreliggende Lovforslag, til hvilket jeg dog skal gøre ganske enkelte Bemærkninger.

Som bekendt fastsætter Grundloven Tallet 152 som Maksimum for Antallet af Folketingsmedlemmer. Hidtil har vi haft Mulighed for at øge det nuværende Tal med 3, efter Lovforslagets Vedtagelse kan der kun ske en Udvidelse med 2, i Praksis maaske endog kun 1, da det vil være hensigtsmæssigt at have et ulige Antal. Paa Baggrund af Nødvendigheden af at skabe en retfærdig Fordeling af Mandaterne er det naturligvis uheldigt, at Udvidelsesmulighederne saaledes beskæres, men det er en Ulempe, man maa tage af Hensyn til at opnaa et godt Forhold til Beboerne af de fjerne Atlanterhavssøer.

De væsentligste Ændringer i den færøske Valglov er foranlediget af, at man som Følge af Forøgelsen af den færøske Representation har maattet indføre Forholdstalsvalg. Her har man, saa vidt jeg kan se, i saa stor Udstrækning som muligt anvendt Bestemmelserne i Rigsvalgloven, dog med Hensyntagen til specielle færøske Forhold og Ønsker. Hvad det sidste angaar, har man indført Bestemmelserne om Listeforbund, som i Almindelighed er meget vanskelige at praktisere i Forbindelse med Forholdstalsvalgssystemet. Det vil formodentlig ikke volde Besvær paa Færøerne, fordi det her kun drejer sig om et enkelt Amt.

Jeg finder det saare rimeligt, at man ophæver Bestemmelserne i Rigsvalglovens § 41 om, at Færingeres Stemmer kan øve Indflydelse paa Fordelingen af Mandaterne i det øvrige Land, hvis Valget overalt foregaar paa samme Tid. Jeg mener dog, at der samtidig burde have været fremsat